

нишкытъ припасы, и туй спичелило на императора заговоръ да го свалѣтъ отъ престола.

Българытъ обаче не можихъ да продължаватъ още успѣхытъ на боя съ гръко-римлянытъ, защото имъ направи спѣнка начнатытъ въ сѣщото време шесть-годишенъ бой (791—796) съ Карла великого, въ който бой цѣла Украйна са присъедини на голѣмытъ франкскы владѣнія: само блатинскытъ и славенскы кнезове останѣхъ подъ покровителството на Българытъ, а украинскытъ — вассалы на Франкытъ. Но Кардамъ, съ когото престанѣ туй пречупване на отечественната исторія въ лицата на владѣлитѣ българскы, не дочака до мира, който пресѣче кърватата борба: той са сконча двѣ години по-напредъ, и на негово мѣсто дохожда царь *Каранъ*, иначе *Крубошъ* или *Крумъ*, за когото была оставена славатата на новы, великы подвигы.

#### §. 14. Крумъ, епохата на неговото царуване (796—890).

Когато третійтъ сынъ Кубратовъ, Аспарухъ, са пресели при устѣята на Дунава, като призе извѣстныя *Онголъ* и сѣверната часть на малка Сцитія, въ туй време малкыйтъ му братъ (името на когото не са знае) отишелъ по-нататкъ въ Паннонія и, както видѣхмы, заселилъ са край рѣка Тисса и Мароша, съ съгласіето на Обрытъ (Аварытъ). Тѣзи четвърта българска дружина дошла е, мислѣтъ, около 680 г., сир. на-скоро слѣдъ потеглянето и закрѣпянето на Аспаруха край Дунава. — Минѣло са повече отъ единъ вѣкъ отъ първото заселяване българско на Тисса. А каква е была тѣхната сѣдбина и тѣхното състояніе въ сичкото туй време? Енгелъ предполага (<sup>10</sup>), че Тисскытъ Българи не прекѣсва-

(<sup>10</sup>) Eng. Allgem. Welthist. t. 49; p. 278,